

საპროგრესული სსრ უნივერსიტეტის და სპორტის სახელმწიფო კომიტეტისა და პროგრესული რესპუბლიკის საპროგრესული ორგანიზაციის

ОРГАН ГОСУДАРСТВЕННОГО КОМИТЕТА ГРУЗИНСКОЙ ССР ПО ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЕ И СПОРТУ И РЕСПУБЛИКАНСКОГО СОВЕТА ПРОГРЕССИВОВ

27 აპრილი, შაბათი, 1988 წ. № 165 (9832) ტომი 3 კვ. 3

გამოცემის 1934 წლის 13 აპრილიდან

საპროგრესული სსრ უნივერსიტეტის და სპორტის სახელმწიფო კომიტეტისა და პროგრესული რესპუბლიკის საპროგრესული ორგანიზაციის

ბრინჯაოს მედალი

- მედალი — ნინო მანუჩი (თბილისი, „დინამო“, ბაგროს ტერიტორია)
მედალი — ხელთ მოხარბიანთა საპროგრესული საპროგრესული ორგანიზაცია

თავაზობის დღიური

თავისუფალი შიდაობა. ამ ახარებაზე საქართველოში ორი ნაკრები გუნდით გამოდის. ორივე ნაკრებიდან ჯერჯერობით ბრძოლაში ჩაება 10 მონაწილე, აქედან 8 ფალანგი წარმატებით აჯობებს პაქრობას 6 წონით კატეგორიაში. სხვა წონეებში ჩვენი რესპუბლიკის კიდევ 12 წარმომადგენელი ახარებაზეც ნიხარონება (ბაილარა და კანოე). პირველ ფინალში (I-VI ადგილები) მოხვდა ჩვენი ერთი ნაგი (ორ-ადგილიანი კანოე, ბიქეტი) და გოგონების ოთხადგილიანი ეკიპაჟი (ბაილარა). ჩვენი ოთხი ეკიპაჟი კი მეორე ფინალში (VII-XII ადგილები) გამოვა.

თავაზობის დღიური. თავისუფალი შიდაობა. ამ ახარებაზე საქართველოში ორი ნაკრები გუნდით გამოდის. ორივე ნაკრებიდან ჯერჯერობით ბრძოლაში ჩაება 10 მონაწილე, აქედან 8 ფალანგი წარმატებით აჯობებს პაქრობას 6 წონით კატეგორიაში. სხვა წონეებში ჩვენი რესპუბლიკის კიდევ 12 წარმომადგენელი ახარებაზეც ნიხარონება (ბაილარა და კანოე). პირველ ფინალში (I-VI ადგილები) მოხვდა ჩვენი ერთი ნაგი (ორ-ადგილიანი კანოე, ბიქეტი) და გოგონების ოთხადგილიანი ეკიპაჟი (ბაილარა). ჩვენი ოთხი ეკიპაჟი კი მეორე ფინალში (VII-XII ადგილები) გამოვა.

საპროგრესული სსრ უნივერსიტეტის და სპორტის სახელმწიფო კომიტეტისა და პროგრესული რესპუბლიკის საპროგრესული ორგანიზაციის

ზაზა დაბრუნდა — „დრუგა“ გამარჯვებული

რომელშიც ასპარეზობდა ყველა პერსპექტიული მოჭიდავე. საბჭოთა გუნდის შვიდი მონაწილე ამ პრესტიჟულ ტურნირის პრიზიორი გახდა. მძიმე წონაში პირველი ადგილი თბილისელმა ზაზა დაბრუნდა. მისი გუნდი, მასთან ერთად ჩემპიონები გახდნენ კუბის-მეგელი ვლადიმერ კოსტროვცი (60 კგ) და ტალინელი ინდრიკ პერტელსონი (95 კგ).

ზაზა დაბრუნდა. რომელშიც ასპარეზობდა ყველა პერსპექტიული მოჭიდავე. საბჭოთა გუნდის შვიდი მონაწილე ამ პრესტიჟულ ტურნირის პრიზიორი გახდა. მძიმე წონაში პირველი ადგილი თბილისელმა ზაზა დაბრუნდა. მისი გუნდი, მასთან ერთად ჩემპიონები გახდნენ კუბის-მეგელი ვლადიმერ კოსტროვცი (60 კგ) და ტალინელი ინდრიკ პერტელსონი (95 კგ).

ჯიჯიკოში ახალი მოგზა

კულდობა. 26 აგვისტო (დღემართ, „ლელოს“ სპეც. კორ.). ლატვიის ამ საკურორტო ქალაქში დაიწყო სახალხო განათლების სისტემის სპორტული სკოლების მონაწილეობა შეჯიჯიკოში. ტურნირში მონაწილე რესპუბლიკის მონაწილეობა და ლენინგრადის 17 გუნდი მონაწილეობს. იმ ქვეჯიჯიკოში, სადაც ჩვენი რესპუბლიკის მოჭიდავეები გამოდიან, წილისყრის შედეგად გუნდები ასეთი თანმიმდევრობით განლაგდნენ: უზბეკეთი, საქართველო, სომხეთი, ესტონეთი, რსფსრ. თითოეული გუნდიდან ფინალურ ეტაპზე 2-2 გუნდი გადის. საქართველოს ნაკრების სახელს იცავენ (დაფების მიხედვით): შოთა კუჭუხიძე, მიხეილ კეკელიძე, ალექსანდრე კაილაშვილი, კახა ხაბუზანიძე, ნინო ხურციძე, დავით ლომიძე, სეირან შავერდიანი, დიანა დარჩია.

სხვა ღონე კოსმი-მარათონი გაიკვლია

ცნობილი ამერიკელი მარათონელი მოცურავე ქალმა ლინ კოქსმა გააყვით ის, რაც დღემდე ვერ შეძლო ვერაინ: მან ბაიკალის ცივ წყალში დაპყრო 4 საათი და 20 წუთი და ამ ხანში დაახლოებით 18 კილომეტრი გაცურა.

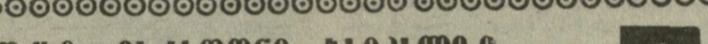

26 აგვისტოს უთენია დილით 31 წლის ეს გაბედული ქალი შევიდა ბაიკალის 11-გრადუსიან წყალში და შეუდგა შორეულ გზას.

ოლიმპიკური შორეულ აღმოსავლეთში

საბარტისკი. შორეული აღმოსავლეთის მიწა სტუმართმოყვარეული მიიღო პირველი საბჭოთა ოლიმპიკელები, რომლებიც აქ აკლიმატიზაციას გაივლიან და შემდეგ სეზონში გაემგზავრებიან. მოკრძევა ნაკრები გუნდი უკვე მოეწყო კომფორტაბელურ სასტუმროში და მისმა წევრებმა პირველი საწვინელი ვაიქიშებიც ჩაატარეს. უახლოეს დღეებში აქ მოფარაკავეების, ძალოსნების, მესტენდურებისა და კლასიკური სტილით მოჭიდავეთა ჩამოსვლას ელოდებიან.

კამოლ ფართო და შინაარსიანი კულტურული პროგრამა შეიმუშავეს. აქ ჩვენი ქვეყნის სხვადასხვა კუთხიდან ჩამოვლენ ზელოვების წამყვანი ოსტატები.

სხვა ღონე კოსმი-მარათონი გაიკვლია

ვერს დინეგასთან და ჩრდილო-აღმოსავლეთ ქართან, მაგრამ შემდგომში დინეგა შესუსტდა, ქარიც დაცხრა და მოცურავეს სისწრაფეშიც საათში მეოთხედ კილომეტრს მიაღწია.

ვაშლის წვენი შესვა და განაგრძო ცურვა. ლინ კოქსს ნაპირზე აღფრთოვანებული აღმანიები და იმპროვიზებული ორკესტრი დახვდა. ორკესტრის შემადგენლობაში იყო ცნობილი ამერიკელი მუსიკოსი პოლ უინტერი.

გედნიერი ფინალი

ამბავს, რომელსაც ქვემოთ მოგითხრობთ, საქმოდ ჩანდართული ხიუტები და ბედნიერი ფინალი აქვს. გულახდილად ვითხრათ კალამიც ხელში იმან აჯვალენა, რომ თვალნათლივ ვიხვენოთ თუ რა ძალა აქვს, რა შეუძლია ნებისყოფას, სულიერ სიმტკიცეს, სპორტსმენის პირად ვაქცევს.

მელონობა

დაამტკიცა, რომ წმინდა წყლის სპორტირება, თანაც ჩვენს ქვეყანაში უძლიერესი. ამის დასტური გახლდათ ორი ოქროს მედალი 100 და 200 მეტრზე რბენაში. სპეციალიზაციის შეცვლის საკითხი თავისთავად მოიხსნა — ოზოლინ მას აღარ დაბრუნებია, ან კი რატომ უნდა დაბრუნებოდა, როცა ყველაფერი გაირკვა.

24 აგვისტო. თბილისის ვ. ი. ლენინის სახელობის „დინამოს“ სტადიონი. „დინამო“ (თბილისი) — „ნეფთჩი“ (ბაქო): ასე გავიდა პირველი (სურათზე მარცხნივ) და მეორე გოლი სტუმართა კარში. (მარჯვნივ) ანგარიში იხილეთ მე-3 გვერდზე).

აღექსანდრე კოტორაშვილის ფოტოები.

მელონობა

დაამტკიცა, რომ წმინდა წყლის სპორტირება, თანაც ჩვენს ქვეყანაში უძლიერესი. ამის დასტური გახლდათ ორი ოქროს მედალი 100 და 200 მეტრზე რბენაში. სპეციალიზაციის შეცვლის საკითხი თავისთავად მოიხსნა — ოზოლინ მას აღარ დაბრუნებია, ან კი რატომ უნდა დაბრუნებოდა, როცა ყველაფერი გაირკვა.

და, მისას ჩამორჩებოდა. ეს სხვა ნატალია გერმანი გახლდათ. საბჭოთა ნაკრებმა ესტაფეტაში 4X100 მეტრზე ბრინჯაოს ჯილდო მოიგო, ახარავილი ამ ოთხეულში არ იყო. ე. ი. მედალი, სრულიად უსამართლოდ, დაუმსახურებლად დაკარგა. ამ ამბავმა ყველა გააკვირვა და აღაშფოთა, ყველაზე მეტად კი მისას მწვრთნელი ვეგენი გაგუმა. მისკოვში ჩამოსულმა ოზოლინმა მწვრთნელის შეკითხვაზე ვერაფერი თქვა, მხოლოდ აღიარა: შეცდომა მომივიდაო. მან გაგუჰყავ და ახარავილსაც ამ შეცდომისთვის ბოლოში მოუხადა.

ყველა სინჯის მედალი

ნინო-მანუჩი. პროფკავშირთა ნებაყოფლობით სპორტსაზოგადოების 1972-73 წლებში დაბადებულ მოკრძევათა საკავშირო პირველობის ფინალურ ტურნირში, რომელშიც 228 ჯიბეში მონაწილეობდა, საქართველოს ნაკრებ გუნდში კარგად ისპარეზეს ფოთელმა მოკრძევათა: კობა გოგოლაძემ (44 კგ), მწვრთნელი ნიკა ქლანტიაშვილი პირველი ადგილი დაიკავა, ვერცხლის მედალი კი წილად ხვდათ პაატა გვასალიას (48 კგ) და ზურაბ სარსანიას (79 კგ). ქუთაისელები ჯონი კაკაბაძე (50 კგ) და გოჩა ტყაბლაძე (52 კგ) მესამე ადგილს დასჯერდნენ.

დავით მავთარაძე

შეიშინების პრიზიორები

დონეცკში დამთავრდა საკავშირო უნივერსიტეტის ტურნირი კრივიში, საქართველოს ფიზკულტურის ინსტიტუტის სტუდენტმა ვია წერედიანმა მეორე ქვესაშუალო წონაში III ადგილი მოიპოვა, ხოლო მეორე საშუალო წონაში II იყო ქუთაისის პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სტუდენტი ემილიან გულუხაძე.

„ლელოს“ კორ.

გაიხსნა „ლელოს“ საკორეპონდენტო კანტი

გაიხსნა „ლელოს“ ახალი ზონალური საკორეპონდენტო პუნქტი. პუნქტის სამომხატურო ზონაში შედის ზუგდიდის, ხობის, წალენჯიხის, აბაშის, ცხაქვიას, გუგუთის, ჩხორთწყის რაიონები, ქალაქი ზუგდიდი.

წოდების მინიჭება

სსრ კავშირის ფიზიკური კულტურისა და სპორტის სახელმწიფო კომიტეტმა სსრ კავშირის სპორტის ოსტატის წოდება მიანიჭა: თავისუფალ კილაობაში — რამაზ ბუზარიაშვილს (თბილისი, პროფკავშირები); ჩოგბურთში — კონსტანტინე გოგოლაძე, ალექსანდრე სიმონიანს, გიორგი კუბერაშვილს, დიმიტრი ტერტერიანს (თბილისი — თბილისი, განათლების სამინისტრო).

ყურადღება — სკოლა!

მალე აწყობილია ახალი სასწავლო წლის პირველი ზარი, როგორ ემზადებიან აქარის ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლები ამ პასუხსავე მივცემთ? „ლელა“ საქუთარი კორესპონდენტი ლევან ჭავჭავაძე ესაუბრა აქარის განათლების მინისტრის მოადგილეს ლერი ჭანტურიას.

● პატრულის მუშაობა, რა კეთდება ამჟამად აქარის სკოლებში ფიზიკური კულტურისა და სპორტის შემდგომი განვითარებისათვის?

— აქარაში 403 ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლაა. აქედან თითქმის ყველა აქვს სპორტული დარბაზი ან მარტივი ტიპის სპორტული მოედანი. ახალი სასწავლო წლისათვის ყველაზე მნიშვნელოვან კანონმდებელი თუ ერთდროული რეგულაციები, მაგრამ ზოგი დარბაზი შეუნებულა უსაფრთხო და მოწყობილობების გამო იმდენად საკვალად მდგომარეობაშია, რომ არა მგონია პირველი სექტემბრისათვის

მათი შეკეთება მოეწყოს. მაგალითად, შუახევის რაიონის უჩაბის საშუალო სკოლის სპორტული დარბაზი დამალია იატაკი და იქ მეცადინეობის ჩატარება კი არა, სიარულიც სახიფათოა. იმის გამო, რომ ძალზე ჭირს სამშენებლო მასალები, პირველი სექტემბრისთვის მისი მზადყოფნა საუკვლოდ ასეთივე მდგომარეობაშია. იონის ქვანისა და ხულოს რაიონის დიონისის საშუალო სკოლებში რესპუბლიკის მთის რაიონის ზოგ სკოლას არა აქვს მარტივი ტიპის სპორტული მოედანი. ეს რეგულაციური მდგომარეობითაცაა განპირობებული. ჩვენ ვცდილობთ ყველაგან, სადაც შესაძლებელია, მოეწყოს და სპორტული ბაზები. წელს, მაგალითად, ახალ მოედანს მიიღეს ხულოს, შუახევისა და ქედის რაიონების ათამდე სოფლის სკოლა.

● ცნობილია ისიც, რომ აქარის სკოლების უმეტესი ნაწილი სპორტული დარბაზის აკლია სათანადო ინვენტარით, რაზედაც სამართლიან უკმაყოფილებას გამოთქვამენ სკოლების ფინანსისტების მასწავლებლები.

— სკოლებისათვის სპორტული ინვენტარის შესაძენი თანხები გამოყოფილია, მაგრამ სპორტული მატარებელი დარბაზის სასკოლო სპორტული ინვენტარით. მერე კიდევ, მთელი ბრძოლა უნდა გადაიტანო, ბანკა რომ ფულის გადარიცხ-

ვის ნება დაერთოს. ასე რომ, ხშირ შემთხვევაში სკოლებში სპორტული ინვენტარის უკმარისობა წინადა ბიუროკრატიზმის შედეგია.

● წლეულს რამდენი ახალი სკოლა იხილებს პირველ ზარს?

— ასეთებია ხულოს რაიონში ძირკვანების საშუალო სკოლა 216 მოსწავლეზე, ქედის რაიონში — ხარაულას, შუახევის რაიონში — ჯანბიძეების საშუალო სკოლები 264-264 მოსწავლეზე, ბათუმში ახალი საცხოვრებელი რაიონში საშუალო სკოლა 1256 მოსწავლეზე. ახალ სკოლებს აშენებს № 5 სამშენებლო ტრესტი (მმართველი ი. ხალვაში). მშენებლობის ტემპი და ხარისხი დამატებით განიხილება. ბათუმის სკოლის საცურაო აუზიც აუშენდა. ახალ სასწავლო წელს ბევრი მოსწავლე სპორტული ბაზებით დასაშენებულ სკოლაში იხილებს სასწავლო წლის დაწყებას. დანარჩენები კი შეკეთებული და განახლებული დახვდებათ შობლიური სკოლა.

ბამონხაზარბაზი წერილი:

„გვამცხვს და... პანაშენობა“

პატრულის მუშაობა, რა კეთდება ამჟამად აქარის სკოლებში ფიზიკური კულტურისა და სპორტის შემდგომი განვითარებისათვის? — აქარაში 403 ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლაა. აქედან თითქმის ყველა აქვს სპორტული დარბაზი ან მარტივი ტიპის სპორტული მოედანი. ახალი სასწავლო წლისათვის ყველაზე მნიშვნელოვან კანონმდებელი თუ ერთდროული რეგულაციები, მაგრამ ზოგი დარბაზი შეუნებულა უსაფრთხო და მოწყობილობების გამო იმდენად საკვალად მდგომარეობაშია, რომ არა მგონია პირველი სექტემბრისათვის

მათი შეკეთება მოეწყოს. მაგალითად, შუახევის რაიონის უჩაბის საშუალო სკოლის სპორტული დარბაზი დამალია იატაკი და იქ მეცადინეობის ჩატარება კი არა, სიარულიც სახიფათოა. იმის გამო, რომ ძალზე ჭირს სამშენებლო მასალები, პირველი სექტემბრისთვის მისი მზადყოფნა საუკვლოდ ასეთივე მდგომარეობაშია. იონის ქვანისა და ხულოს რაიონის დიონისის საშუალო სკოლებში რესპუბლიკის მთის რაიონის ზოგ სკოლას არა აქვს მარტივი ტიპის სპორტული მოედანი. ეს რეგულაციური მდგომარეობითაცაა განპირობებული. ჩვენ ვცდილობთ ყველაგან, სადაც შესაძლებელია, მოეწყოს და სპორტული ბაზები. წელს, მაგალითად, ახალ მოედანს მიიღეს ხულოს, შუახევისა და ქედის რაიონების ათამდე სოფლის სკოლა.

● ცნობილია ისიც, რომ აქარის სკოლების უმეტესი ნაწილი სპორტული დარბაზის აკლია სათანადო ინვენტარით, რაზედაც სამართლიან უკმაყოფილებას გამოთქვამენ სკოლების ფინანსისტების მასწავლებლები. — სკოლებისათვის სპორტული ინვენტარის შესაძენი თანხები გამოყოფილია, მაგრამ სპორტული მატარებელი დარბაზის სასკოლო სპორტული ინვენტარით. მერე კიდევ, მთელი ბრძოლა უნდა გადაიტანო, ბანკა რომ ფულის გადარიცხ-

ვის ნება დაერთოს. ასე რომ, ხშირ შემთხვევაში სკოლებში სპორტული ინვენტარის უკმარისობა წინადა ბიუროკრატიზმის შედეგია. ● წლეულს რამდენი ახალი სკოლა იხილებს პირველ ზარს? — ასეთებია ხულოს რაიონში ძირკვანების საშუალო სკოლა 216 მოსწავლეზე, ქედის რაიონში — ხარაულას, შუახევის რაიონში — ჯანბიძეების საშუალო სკოლები 264-264 მოსწავლეზე, ბათუმში ახალი საცხოვრებელი რაიონში საშუალო სკოლა 1256 მოსწავლეზე. ახალ სკოლებს აშენებს № 5 სამშენებლო ტრესტი (მმართველი ი. ხალვაში). მშენებლობის ტემპი და ხარისხი დამატებით განიხილება. ბათუმის სკოლის საცურაო აუზიც აუშენდა. ახალ სასწავლო წელს ბევრი მოსწავლე სპორტული ბაზებით დასაშენებულ სკოლაში იხილებს სასწავლო წლის დაწყებას. დანარჩენები კი შეკეთებული და განახლებული დახვდებათ შობლიური სკოლა.

● ცნობილია ისიც, რომ აქარის სკოლების უმეტესი ნაწილი სპორტული დარბაზის აკლია სათანადო ინვენტარით, რაზედაც სამართლიან უკმაყოფილებას გამოთქვამენ სკოლების ფინანსისტების მასწავლებლები. — სკოლებისათვის სპორტული ინვენტარის შესაძენი თანხები გამოყოფილია, მაგრამ სპორტული მატარებელი დარბაზის სასკოლო სპორტული ინვენტარით. მერე კიდევ, მთელი ბრძოლა უნდა გადაიტანო, ბანკა რომ ფულის გადარიცხ-

ყველას სსხელა აკვირებო?

სასკოლო ცხოვრებაში არის „ცხელი ღვინო“, რომელიც, რა თქმა უნდა, ნაწილი განათლების მიწურულზე მოდის, როცა მოსწავლეებს კარს მოადგებათ გადასასვლელი თუ გამოსასვლები გამოცდები.

მაგრამ თვით აღმზრდელ-ბავშვებსაც დაუდგებათ ხალხი სკოლაში მძიმე დღეები. ეს სწორედ ახლა ხდება, როცა საცა სასწავლო წელი უნდა დაიწყოს. ამ დროს საზრუნავს და სარბენს რა გამოიღვეს, როცა მშენებლები სასტიკ „საიტრატს“ განიცდიან და საეჭივო ხდება, რომ საკლასო ოთახები და მთელი სკოლა სახეიმო ივრთოს, შეღებულ-შეღებულ და გაღიზიანებულ შვიკებს სექტემბრის პირველ ზარს. საზაფხულო საზრუნავით გამოწვეულ ციებ-ციხელებას ახლა სკოლის რეფორმისთან დაკავშირებული პრობლემებიც ემატება.

რეფორმა-გარდაქმნის მხოლოდ მაშინ მოკვდება წარმატება, როცა სკოლა მოზარდის ინტერესებსა და სულიერ მოთხოვნებზე მთავრად ადვილს დაიძვირებს. წინააღმდეგ შემთხვევაში განათლების მოღონიზაციას ამბიციური აქციის ხასიათი მიეცემა, რაც ზიანის მეტს არაფერს მოგვიტანს. ღვევანდელ პრობლემათაგან ერთ-ერთი მთავარი განმარტული თაობის აღზრდაც არის, რაშიც სკოლა უმთავრესი როლი უნდა შეასრულოს. ბავშვის, მოზარდის ფიზიკურ აღზარდასა და მის ნებელობით სიმტკიცეს სწორედ სასკოლო გავებითავე ეყრება საფუძველი. ამიტომ ფიზიკულტურის გავითარების უგულვებელყოფა ანდა მის მიმართ სასხვათაშორისო დამო-

კიდებულება დღეს ყოველად დაუშვებელია. ამას ემატება ის სიბალუცო, რაც წელს აბიტურენტთათვის შემოიღეს უმაღლეს სასწავლებლებში მისაღები გამოცდების წინ — ჩათვლა ფიზიკურ მომზადებაში. ალბათ გახსოვთ, ჩათვლის დღეებში, მოზარდთა უმრავლესობა ვერ აღენდა სათანადო მომზადებას, არადა, მოთხოვნები საგრძნობლად გაიზარდა იყო... მიზეზი, რა თქმა უნდა, მოსწავლეთა ფიზიკური მომზადების მკითხვე საფუძველი გახლდათ, რაშიც ბრალი სკოლას მიუძღვის.

ამ დღეებში თბილისის რამდენიმე სკოლას ვეწვიეთ. ეს არ ჰვავდა რიგის, რომლის დროსაც სკოლებში სისუსტით მოწმდება ყველაფერი, დაწყებული რემონტის ხარჯთაღრიცხვით, დამთავრებულ და ხარჯული საღებავის რაოდენობის შემოწმებით. უბრალოდ, გვანტერეგებდა სკოლის ნელმძღვანელობის დამოკიდებულება ფიზიკულტურისადმი, განწყობილება, რომლითაც ისინი ახალ სასწავლო წელს ხვდებიან. ეს კი სარკვევით ჩანს თვით სპორტული დარბაზების მდგომარეობაში და, უნდა ითქვას, დათვალიერება-გაცნობაში ოპტიმიზმის ყოველგვარი ნიშანწყალი წაშალა.

გულსატყენი უფრო ის არის, რომ ზოგიერთ სასწავლებელში, მაგალითად, 74-ე საშუალო სკოლაში (კიროვის რაიონი, დირექტორი ი. უსუნია) შესანიშნავი ბუნებრივი, პირდაპირ თარაზში გამოყვანილი საფეხბურთო მოედანია. იგი სპორტსკოლის სექციური მეცადინეობისთვისაც კი გამოდგება, ადამიან-

ის ხელი რომ დაეცოს. მაგრამ რად ვინდა, დღეს მოედანი აბიტურენტის ბუდე და ჭართის საწყობადაა ქცეული. რაც შეეხება ოქტომბრის რაიონის განაპირის მდებარე 26-ე საშუალო სკოლას, აქ ორი სპორტული დარბაზია, რომელთაგან ერთი სკოლის კლუბად იყენებენ. გამოსასვლები გამოცდების დღეებში იქ დაუდგამთ მერხები (წერიტი საშუაოსთვის), რომლებიც დღესაც უდრტირეგებდათ თვეებში დარბაზის სივრცეში. სკოლის დირექტორი კონსტანტინე დათიაშვილი შეგვიპირდა პირველი სექტემბრისათვის მერხებს ავიღებოთ, მაგრამ საგულისხმო სხვა რამ არის: როგორც საუბარში გაირკვა, დარბაზში რომ ფიზიკულტურის გავითარებულ ტარებებს, ბავშვების ყინვა და სირბილი ხელს უშლის მეზობელ კლასში ჭიმიის ან ფიზიკის გავითარების ჩატარებას, ამიტომ დირექტორი მაინცდამაინც იჩქარებს დარბაზისთვის წინანდელი სახის დაბარუნებას.

— კი მაგრამ, — ვუთხარი ქდათიაშვილს, — მოძრავი თამაშების გარდა რომ არსებობს სხვა დატვირთვა, მაგალითად, ჯანმრთელობაშეზღუდულ ბავშვთა სპეციალურ ფეხში მეცადინეობა? სპეციალურ ფეხში მდებარე რამდენიმე ზრუნავს დირექტორი განმარტულიაშეზღუდულ ბავშვებზე. გამოირკვა, რომ აქ არის ორი ასეთი ჭკუელი. დირექტორი დავაპირდა, რომ მათთვის აუცილებლად გაათავისუფლებს დარბაზს. ენახათ!

სრულიად მოულოდნელ სურათს წააწყდებით დღეს 166-ე საშუალო

სკოლაში, სადაც დარბაზს ავირია ემუქრებოდა და დაუფრევიათ. მის საცვლად სპორტული კომპლექსი უნდა აწინდეს, რომელსაც ექვება ორი დარბაზი (12X12 მ, 12X24 მ) საშენებლო და სხვადასხვა სათავსოებით. უკვე შედგენილი და დამტკიცებულია კომპლექსის პროექტი, ხარჯთაღრიცხვა (450000 მანეთი) და მშენებლობა, რომელსაც საქართველოს მშენებლობის სამინისტროს მეცადინე ტრესტის მერვე სამმართველო ჩაატარებს, უნდა დაიწყოს.

— ფიზიკულტურის გავითარებებს, ვიდრე კარგი ამინდებია, ეზობა, ემდევ კი მეზობლად მდებარე შენობებზე და მესამე სკოლების დარბაზებში ჩავატარებთ, — გვეუბნება სკოლის დირექტორი ა. ელიაშვილი. ამიტომაც დავინტერესდით თუ ერთ-ერთ მათგანში, კერძოდ, მე-166-ე სკოლაში, რა მდგომარეობაა. ეს სასწავლებელი, სადაც საქალაქო საჭარავო სკოლაც არის განსწილი, შარშან ხანაში დაზიანდა და ახლა კაპიტალური რემონტი უტარდება, მაგრამ მემათქაშისა და მეტაბევის ხელი მის სპორტულ დარბაზს არ შეეხებია, ვფიქრობთ, ისედაც ამორტიზებულ დარბაზში (სკოლა კარგა მოძველებულია) გაჭირდება დამატებითი გავითარების სრულყოფილად ჩატარება...

აი, ასეთი წინასასექტემბრო მდგომარეობა თბილისის საშუალო სკოლების ერთ ნაწილში. ფიზიკულტურის დატვირთული სასწავლო პროგრამის ათვისება ყველა სკოლას მართებს. ამ საქმეს აქედანვე მთელი პასუხისმგებლობით უნდა მოვეკიდეთ — ავსიტრატში ყველას ერთხანად უნდა სცხელოდეს.

შანაგ ზინინაძე.

კუსინი ბავოვაჰი: „უ-უუს ასაკის არ ეუინია“

მუსიკის ბავოვაჰი დადებენლია, ბუინაქის რაიონის აულ მალომბეკიდან. კარგა ხანს მისი სიცოცხლე სასწორზე იყო, მაგრამ სიკვდილს შევიდებულმა მაინც იძალა და გაიმარჯვა ამ ბრძოლაში — სპორტი დაეხმარა.

დღეს მუსიკის მხატვარი, მალომბეკის სახვით და მხედრულ ხელოვნებათა სტუდიის ხელმძღვანელი, დადებენის კომპოზიტორის პრემიის ლაურეატი. მისი ნამუშევრები არაერთხელ ყოფილა გამოფენილი ქვეყნის ბევრ ქალაქში და საზღვარგარეთაც — ბულგარეთში, ამერიკის შეერთებულ შტატებში, იუგოსლავიაში, იტალიაში, ავსტრიაში, კუბაში. ბავოვაჰის შემოქმედებით ძიებთა დაიპაზონი მეტად ფართოა — ჩინური ხალხური ეპოსის ამხანველი ტილოებიდან, ვიდრე სატირულ ნახატებამდე. უადრესად ორიგინალური და გონებაშამხვილურია, მაგალითად, მისი ნახატების ხერია „საქმენი ჩვენნი“.

თბილისში მუსიკის ბავოვაჰემა თავისი შეგირდები ჩამოიყვანა ექვტურხიაზე. თუმცა ამ ჩამოხვლას სხვა მიზეზიც ჰქონდა.

ჩინური ტანვარჯიშის — უ-უუს პრობლემა. საქართველოს სპორტსახკომი სტუმრებს დაეხმარა მძლეონურ მანუში საჩვენებელი გამოხვლების მოწყობაში. ეს მართლაც არაჩვეულებრივი ხანაა ხანა იყო. მუსიკის საკორესპონდენტი პუნქტი მესტურმა. ჩემს წინ იჭდა ოცდაათშემეტი წლის კაცი, ტანმორჩილი, წვერმოშვებული, ჭარბუნულად არაფრით გამოჩენული. რამდენიმე საათს ვისაუბრეთ და მე თვალწინ ვადაშალა მთელი ცხოვრება ამ კაცისა, ვინც შეძლო ფარხმალი არ დაეყარა ბედის უკუღმართობის წინაშე.

6. კვირინაძე,

თბილისი.

დავინადავ ავადმყოფი, გულის მანიკი დამეყვა. მამა რომ მომიკვდა, წლისაც არ ვიყავი. ნაომარი კაცი იყო, ძველმა ვიროლობებმა გაუსხენა და დაიღუპა. დედას ძალიან გაუტყირდა. ხუმრობა ხომ არ იყო — ხუთი მკამელო ოჯახში, თან კიდევ — ჩემი მესამე ხარისხის დისტრო-

ფია. სული ძლივს მედგა. ერთთავად ვიწვი. ამბობდნენ, ეგ დიდხანს ვერ გასტანსო. ერთი თუ მოხვდებოდი საავადმყოფოში, თვეობით ვეღარ გამოვდიოდი. საერთოდ, ყოველგვარი სიმძიმის აწვევ ავიკრძალე. სირბილსაც მიშლიდნენ. ეგ კი არა, ჩქარ სიარულსაც

მიკრძალავდნენ. ჩემთვის არც ვახარება შეიძლებოდა, არც ვაჭარებდა. ერთი სიტყვით, სრული იზოლაცია მქონდებოდა. ამიტომ ბავშვობა არც მქონია. მასხვას მხოლოდ გაუღებელი გულისტივილი იმის გამო, რომ მეც ისეთი არ ვიყავი, როგორც სხვები. დადესტანში კაცის ლამის ყველაზე დიდ ღირსებად მეომრის თვისებები ითვლება, ჩემამ კი რა მეომარი უნდა გამოსულიყო? მეექვსე კლასში ვიყავი და ორივე ხელით ათ კილოგრამსაც ვერ ავწევდი.

ბავშვობის უმეტესი ნაწილი სარეცელს ვიყავი მიჯავული. ხატვაც საწოლში დავიწყე. ვერ კიდევ სკოლაში შესვლამდე განსაკუთრებით გამამაგრებელი მქონდა ვარსამყაროს ხევა, იმიტომ, რომ ვარსამყარო თავისთან არ მიშვებდა, მე კი მთელი არსებით მისკენ მივიღებოდი. ვნატავდი ყველაფერს, განურჩევლად.

ცამეტი წლისამ გზაზე წიგნი ვიპოვე. არ ვაქარბებ, მართლა გზაზე ვიპოვე. ეს იყო „ვარჯიში პანტლებით“. ყდაზე კუნთებდა ქვეული გოლიათი იყო გამოსახული. წიგნი სულმთავრებულად ჩავიკითხე, მერე კი დავიწყე ყოველდღე ქვეების აწვევა, რლაც რკინის ნაკერების აქეთ-იქით ზიდვა — ძალიან მინდოდა ლინიერი ვყოფილიყავი.

დახ, ეს რისიკი იყო, მაგრამ სხვაგვარად სიცოცხლე არ შემეძლო. ერთ წელიწადში მივაკითხე ჩემს ქვიშს. პროფესორს ის იყო, ხელედა დადებანა, რომ დამინახა, პირსახოცი გაუფარდა: ეს შენ ხარო? რა უქენი თავს, ასე რამ შეგცვალა? მე ავუსხენი, რა და როგორ. ისე შემომხედა, ვეყს რომ შეხვდევინ, და კატეგორიულად ამიკრძალა ჩანბრელობაზე ექსპერიმენტების ჩატარება. მაგრამ მე უკვე ვეღარაფერი შემაჩერებდა. ორ წელიწადში დადესტანის ჩემპიონი ვავხდი ძელოსნობაში, უმჩატეს წონაში და რესპუბლიკის რეკორდიც დავამყარე.

შტანგა ძალიან მალე მივატარე, მიგვდი ჩემი საქმე არ იყო. სპორტის ბევრ სახეობაში ვცადე ძალა და არც ურიგო შედეგებს ვაღწევდი — ფარიაბობაში, კრივიში, სამბოში. ეს ბუინაქსკი იყო. 1968 წელს მახანყალაში გადავიდი და სამხატვრო სასწავლებელში დავიწყე სწავლა. ექიმებმაც ადარც ვინებდებოდი. ისინი ხომ მაინც თავისას ამტკიცებდნენ, — არავითარი გადატვირთვა.

ხელში ჩამიგარდა ბროშურა ჩინური ტანვარჯიშის — უ-უუს შესახებ. 50-იან წლებში ამ ბროშურას ყველა ჩინურში ნახავდით, ჩინურ ენაზე იყო გამოცემული და

იდიდიდიდიდიდიდიდიდი

არავინ ყიდულობდა. მე ვიყიდებოშურაში ვარჯიშების კომპლექსები იყო თავმოყრილი და შევისწავლე ისინი. მიხვდი, ეს იყო სწორედ ის, რაც მე მჭირდებოდა.

შევიტყვი, რომ უ-უუს ჩინეთში დაიბადა უძველეს დროს. ნაპოვნია ჩვენს წელთაღრიცხვამდე 3,5 ათასი წლის წინანდელი ფრესკები, რომლებზეც ამ საოცარი ტანვარჯიშის ილეთები გამოსახული. დავრწმუნდი, რომ უ-უუს პირდაპირი გზა ჩანბრელობისა და თვითშეცნობისაა, ვაზ, გამსჭვალული მაღალი ესთერშით და დისციპლინით, რომ იგი ზოგადსაკუთრებო კულტურის ნაწილია. ჩინეთში მისცა მათგოლის დენტი, მინა, ქალაქი, აბრეშუმი, ჩაი. ჩინეთში მისცა მათგოლის უ-უუს. მე მას ტანვარჯიში ვუწოდებ, მაგრამ ეს ძალზე პირობითია. ცხადია, ეს ვარჯიში ავითარებს ძალას, მოქნილობას, კოორდინაციას, ამტანობას, მაგრამ უ-უუს გვასწავლის ბევრ სხვასაც — ქვევის მანერას, სწორად ეგებას, ნათელ და ლოკიკურ აზროვნებას, თვითმასაჯას და აკუპუნქტურას. უ-უუს კურნავს არა მარტო სხეულს, არამედ სულსაც. უ-უუს ასაკისა არ ეუინია, მისთვის ასაკი დარბაზობა არ არის. მოვლენებს წინ გაუწერებ და ვიტყვი, რომ მე უ-უუს ცხოვრების ოცი წელი შევიწირე. და როცა მოსკოვში ჩავიდი, ბაკულევის სახელობის გულისსხლძარღვით

საპროტა კავშირის ჩაპონიანი ფეხბურთი

24 და 25 აპრილს გაიმართა სსრ კავშირის საფეხბურთო ჩემპიონატის XXI ტურის შეხვედრები. ამ ტურში შედგა თბილისის „დინამო-სა“ და ბაქოს „ნეფთჩის“ მეტად პრინციპული მატჩი, რომლის სარეცენზიო წერილსაც ვთავაზობთ ფეხბურთის მოყვარულებს.

„დინამო“ (თბილისი) — „ნეფთჩი“ (ბაქო) 2:0 (1:0)
თბილისი, ვ. ო. ლენინის სახელობის „დინამოს“ სტადიონი. 24 აგვისტო.

„დინამო“: ვახლია, ცხადაძე, ცვიბა (თედევი, 88), ჭელიძე, არზინი, რევიშვილი, სვანაძე, სულაჰველიძე, ცაავა, ფანცულაია (გურული, 76), გოგიჩაიშვილი.

„ნეფთჩი“: მიხაილოვი, აზიმოვი, აბდულაევი, კარატაევი, პანჩიკი, ხულიეშანოვი, მუსენოვი, რაევი (კახუშვილი, 60), მირზოევი, აბდოევი, ჯავაღოვი.

შეჯი. ვ. ფილიპოვი (მოსკოვი).
გაფრთხილებ აზიმოვი.

თბილისელი და ბაქოელი ფეხბურთელების ამ თამაშზე ბევრი იტყვა და დაიწერა, გულშემატკივრებმა კარგად იციან თუ რა მნიშვნელობა ჰქონდა მის შედეგს როგორც ერთი, ისე მეორე გუნდისთვის.

ერთი სიტყვით, ჩვენს გუნდს ძალზე ძნელი ბრძოლა ელოდა და მისი წარმატებით გადაჭრის საქმეში მნიშვნელოვანი როლი შეასრულა დასაწყისში, როცა „ნეფთჩის“ კარში პირველი ბურთი აღმოჩნდა. კერძოდ ნათლად არ იყო გამოკვეთილი მეტოქეთა ძალების განლაგება მიხედვით, როცა თბილისელთა მარჯვენა ფლანგიდან შეუტრია, გოგიჩაიშვილი სწრაფად გავიდა რამდენიმე მეტრს შორის, ცენტრში მიიწვია, აქ „ნეფთჩის“ მცველთა კონტროლს წაიძო თავი და აღწერა რევიშვილმა და ბურთი ბაღში გაგზავნა — 1:0.

რას ნიშნავს ასეთ მატჩებში პირველი გოლი. პირველი წუთებზე, ყველამ კარგად იცის. და როცა ორი წუთის შემდეგ ჭელიძემ ძელს მოახვედრა ბურთი, თბილისელთა ტაქტიკური ჩანაფიქრიც ცხადი შეიქმნა: გუნდმა უკიდურესად მაღალი ტემპი განავითარა, ფეხბურთელები ვრცელ ტერიტორიაზე მოქმედებდნენ სწრაფად, შეუჩერებლად, ისინი ენერჯიულ ბრძოლას არც ერთი წამით არ წყვეტდნენ არც მეტრების, არც დაცვისას, ცალკეულ ეპიზოდებში გამუდმებით ასწრებდნენ მეტოქე ფეხბურთელებს ბურთის მიღებას, დამუშავებას, გადაცემებს და ყველაფერი ეს საერთო უპირატესობის ფონს ქმნიდა, რომელიც ჩვენს გუნდს საშუალებას აძლევდა სრული ტერიტორიული უპირატესობით წარემართა თამაში.

ბაქოელმა ფეხბურთელებმა სწორი გადაწყვეტილება მიიღეს: რახან ისინი სისტემატურად ავებდნენ უშუალო ბრძოლას ბურთისთვის და თამაშის ტემპითაც ჩამორჩებოდნენ, ამიტომაც მათ თამაშის „დაწყნარება“ (სცადეს, არ წაივდნენ გამწვანებზე, ტემპის შენელებით, განვივი გადაცემებით და უკან, მეკარისაკენ ხშირი მიწოდებებით შეიხვედნენ თამაშში. გუნდმა ნაწილობრივ მიადგინა კონტროლი მიწისა და გოლისაკენ (რაევი) და გოგიჩაიშვილს (კარატაევი). დინამოელთა მწველობა თამაშში ერთგვარი ბზარიც კი გაჩნდა, როცა მცველების უყურადღებობისა და ბურთის ზედმეტად დაყოვნების გამო გაბეღიას კართან ორი მეტად სახიფათო მომენტი შეიქმნა. ტემპის შენელება და ბურთის გაჩერება ჩვენს გუნდს აძლევდა ხელს, რომელიც სსრ კავშირის სეზონის 29 აგვისტოს შეკრებაზე პარიზიდან ჩამოვა ვ. ხილიატილონი, აგრეთვე, ი. დობროვოლსკი, რომელიც სსრ კავშირის ოლიმპიური ნაკრების შემადგენლობაში იმყოფებოდა იტალიაში.

ისლანდიელებთან მატჩში ვერ გაემგზავრებდა სსრ კავშირის ნაკრების მთავარი მწვრთნელი ვ. ლობანოვსკი, რომელიც ამჟამად მკურნალობას განაგრძობს. ნაკრებს უხელმძღვანელებენ ნ. სიმონიანი, ი. მორიზოვი და ს. მოსიაგინი.

როის განგრძობა ჩვენს გუნდს აშკარად არ აძლევდა ხელს, ამიტომ ტაიმის დასასრულს დინამოელებმა კვლავ მოაწესრიგეს ურთიერთობა ცალკეულ მოთამაშეებსა და რგოლებს შორის და კვლავ ხელთ აიღეს უპირატესობა.

ცხადი იყო, ბრძოლა კიდევ უფრო გაძნელებოდა შესვენების შემდეგ. მთავარი იყო მეტოქისთვის არ მიეცემა ცალკეული სახიფათო კონტრატეხვების განვითარების საშუალება, საჭირო იყო უდიდესი ყურადღება მცველების მხრივ, და ბოლოს, საჭირო იყო მეორე გოლი, ვინაიდან ასეთ თამაშში მინიმალური ანგარიში ვერ ქმნიდა გამარჯვების გარანტიას.

და ეს გოლი 54-ე წუთზე გაიტანა ცაავამ. დინამოელები შეტევაზე იმყოფებოდნენ, მიხაილოვის კარს ამ მომენტში, თითქოს, ხიფათი არ ელოდა, ვინაიდან ცაავა კარსა და მთავარ მომხრებთან მოძრაობდა მარცხენა ფლანგისკენ, მაგრამ მან მოულოდნელად, „არასტანდარტულად“ დაარტყა კარში. მიხაილოვი, ეტყობა, არ მოელოდა ამ დარტყმას და ოდნავ დაიგვიანა, ბურთი კი ძელს მოხვდა და ბაღში აღმოჩნდა — 2:0.

ეს იყო გოლი, რომელმაც თბილისელებს გამარჯვების რწმენა ჩაუსახა. ბრძოლის სირთულე და სიმძიმე.

ძნელე თამაშის ბოლომდე არ დამცხარა, ბაქოელები კვლავ თავგამოდებით ცდილობდნენ თავი ეხსნათ დამარცხებისაგან, მაგრამ მასპინძლები უკვე გამარჯვებაში დარწმუნებული მოქმედებდნენ, 2 ქულის საქმე სათუთ ადარ იყო.

ძნელია გადაჭარბებით შეაფასო ბაქოს „ნეფთჩისთან“ მოგებულ მატჩის მნიშვნელობა და, თუმცა, მატჩის საუკეთესო მოთამაშეთაგან დაწვეული პრიზებიდან ერთ-ერთი დინამოელ გ. ცაავას ერგო.

მინცი, გვიანდა აღვნიშნოთ, რომ უკლებლივ ყველა დინამოელმა შეიტანა თავისი წვლილი გამარჯვების საქმეში. ვერც ერთ მათგანს ვერ დაგავყვდით პასიურობას, ან მოუნდომებლობას. და მაშინ, როცა თბილისის „დინამოს“ ყოველი მოთამაშე საპასუხისმგებლო მატჩში ასე ერთსულოვნად მობილიზებულია, ჩვენი გუნდის იმედი შეიძლება გქონდეს.

ახლა თბილისის „დინამოს“ მდგომარეობა სატურნირო ცხრილში საგრძნობლად გაუმჯობესდა. თუმცა, ცხადია, ამოცანები ჯერ არ შემსუბუქებულია, ახლა ასეთივე ძნელი მატჩები მოგველის ერევნის „არარატთან“, კიევის „დინამოსთან“ და უმაღლესი ლიგის სხვა გუნდებთან.

ჯერჯერობით კი ვასრულებთ მრავალრიცხოვან გულშემატკივართა სურვილს, რომლებმაც გვთხოვეს კარგი თამაშისთვის მადლობა გადავცეთ დინამოელთა მთელ კოლექტივს.

„ლელოს“ ფეხბურთის განყოფილება.

25 აგვისტოს მოსკოვის „ლოკო-მოტივმა“ თავის მინდორზე მიიღო ლენინგრადის „ნეფთჩი“. გამარჯვების რეკორდულმა ფეხბურთელებმა — 2:0.

გათამაშების ცხრილი

ძირითადი შედეგებიანი • მდგომარეობა 27 აპრილსთვის

თ.	მ.	ფ.	წ.	ბ.	ქ.		
1.	„დინამო“ (დნებროპეტროვსკი)	22	11	10	1	81-15	32
2.	„დინამო“ (კიევი)	19	11	6	2	28-11	28
3.	„სპარტაკი“ (მოსკოვი)	21	9	9	8	27-17	27
4.	„ტორპედო“ (მოსკოვი)	20	10	6	4	26-18	26
5.	„ლოკომოტივი“ (მოსკოვი)	20	8	7	5	25-19	23
6.	„ნეფთჩი“ (დნებროპეტროვსკი)	21	8	7	6	29-26	23
7.	„სოლიარნოსტი“ (ვილინიუსი)	21	8	7	6	27-24	23
8.	„ჩერნომორცი“ (ოდესა)	21	8	4	9	17-22	20
9.	„მეტალისტი“ (ხარკოვი)	22	6	8	8	22-27	20
10.	„შახტიორი“ (დონეცკი)	20	6	7	7	19-18	19
11.	„არარატი“ (ერევანი)	20	6	6	8	18-20	18
12.	„დინამო“ (თბილისი)	20	7	2	11	22-27	16
13.	„დინამო“ (მოსკოვი)	21	5	6	10	19-26	16
14.	„დინამო“ (მინსკი)	20	4	8	8	17-21	16
15.	„ნეფთჩი“ (ბაქო)	21	4	4	13	19-33	12
16.	„პაირატი“ (ალმა-ათა)	21	4	3	14	16-33	11

შესარჩევი მატჩის წინ

დაიწყო 1990 წლის მსოფლიოს საფეხბურთო ჩემპიონატის შესარჩევი მატჩები საკვალიფიკაციო ჯგუფებში. სსრ კავშირის ნაკრებს 31 აგვისტოს პირველი შესარჩევი მატჩი აქვს რეგიონალურ ისლანდიის გუნდთან.

ფეხბურთელთა საწვრთნელი შეკრება 25 აგვისტოს დაიწყო მოსკოვის მახლობლად ნოვოგოროდის საწვრთნელ ბაზაზე. შეკრებაზე იმყოფებიან შემდეგი ფეხბურთელები: მეკარეები დასაევი და ჩანოვი; მცველები — ბესონოვი, კუზნეცოვი, ზემანტოვიჩი, დემიანენკო; შუა ხაზისა და თავდასხმის

„ივანის თასზე“

კოსტლან-იარაჰი. აქ გრძელდება მოზარდ ფეხბურთელთა „იმედის თასის“ საკავშირო გათამაშების ნახევარფინალური ზონალური გათამაშება.

მესამე ტურში საქართველოს ფეხბურთელთა მეტოქე იყო ბელარუსის ნაკრები. ბრძოლა საქართველოს გუნდის გამარჯვებით დამთავრდა — 2:0. პირველი ბურთი გაიტანა ხურციალავამ, ხოლო მეორე — ნემსაძემ.

ამავე ტურში „შრომითი რეზერვისა“ და თურქმენეთის გუნდ-

ფეხბურთელები — ლიტოვნიკი

ფეხბურთელები — ლიტოვნიკი, ალბინიკი, გოცმანოვი, მიხაილონიკი, რაცი, ზაგაროვი, ბელანოვი, პრატასოვი და როდონოვი. 29 აგვისტოს შეკრებაზე პარიზიდან ჩამოვა ვ. ხილიატილონი, აგრეთვე, ი. დობროვოლსკი, რომელიც სსრ კავშირის ოლიმპიური ნაკრების შემადგენლობაში იმყოფებოდა იტალიაში.

ისლანდიელებთან მატჩში ვერ გაემგზავრებდა სსრ კავშირის ნაკრების მთავარი მწვრთნელი ვ. ლობანოვსკი, რომელიც ამჟამად მკურნალობას განაგრძობს. ნაკრებს უხელმძღვანელებენ ნ. სიმონიანი, ი. მორიზოვი და ს. მოსიაგინი.

ეების შეხვედრა დამთავრდა „შრომითი რეზერვის“ სასარგებლოდ — 5:2, ხოლო ესტონეთისა და მოლდავეთის გუნდების მატჩი დასრულდა ფრედ — 1:1.

ტურნირის ლიდერობენ საქართველოს ფეხბურთელები — 5 ქულა. „შრომითი რეზერვისა“ და მოლდავეთის გუნდებს 4-4 ქულა აქვთ. დღეს ჩვენი ფეხბურთელები თურქმენეთის გუნდს ხვდებიან, ხოლო 29 აგვისტოს — „შრომითი რეზერვის“ ნაკრებს.

ლიგა

24 აპრილს გაიმართა I ლიგის ფეხბურთელთა საკავშირო გათამაშების 28-ე ტურის მატჩი.

წარმატებით თამაშეს ჩვენი რესპუბლიკის ფეხბურთელებმა, რომლებიც საკუთარ მიწებზე ლეგენდულად მეთქვამენ. ლანჩხულის „გურის“ მეტოქე იყო ვოროშლოვგრადის „ზარია“. მატჩის ბედს გადაწყვიტა ვოროშანის მიერ 62-ე წუთზე 11-მეტრანიტი გატანილმა ერთადერთმა გოლმა — 1:0.

ბათუმის „დინამოსა“ და დონის როსტოვის „როსტელმასის“ შეხვედრაში აგრეთვე ერთი ბურთი იქნა გატანილი. იგი დინამოელმა აკოფიანმა გაიტანა 46-ე წუთზე. ტურის სხვა შეხვედრათა შედეგები ასეთია: „დაუგავა“ (რიგა) — „გეოლოგი“ (ტუმენი) 3:2, ასკ „კარპატი“ (ლოვი) — „ზევზა“ (პერმი) 2:0, „მეტალურგი“ (ხაბაროვო) — „ტაგირა“ (სიმფეროპოლი) 0:1, „კოლოსი“ (ნიკოპოლი) — „მინიკი“ (იარსლავლი) 1:4, „ფაბრიკა“ (ტაშკენტი) — „სპარტაკი“ (ორჯონიკიძე) 1:0, „პამირი“ (დუშანბე) — „დინამო“ (სტავროპოლი) 2:1, „კოტაიკი“ (აბოვანი) — „უზბასი“ (კემეროვო) 1:1, „ყუზბანი“ (კრასნოდარი) — ცსკა 0:1.

დებული უმარასი აღმოჩნდა, რომლის შედეგი 4.25,530 ახალი მსოფლიო რეკორდია.

მოსკოვის ტრეკზე სხვა მსოფლიო რეკორდებიც გაუმჯობესდა. ერთ-ერთი მათგანის ავტორია ტალინელი ერიკა სალუმიოვი. 200 მეტრი სვლით მან 11,210-ში დაძლია. ამავე დისტანციაზე იუნორთა რეკორდი დაამყარა 18 წლის მოსკოველმა ოლეგ ლუჩინინმა — 10,409.

პრემიანი. გუნდური რბოლა 100 კილომეტრზე. ჩემპიონის ოქროს მედლები საბჭოთა კავშირის ნაკრების წევრებმა მოიპოვეს. შედეგი — 1:54.28,541 მსოფლიო რეკორს-ბორტის ისტორიაში ერთ-ერთი საუკეთესოა. გუნდის ლიდერებს ამ შეხვედრაში იცავდა სამი მსოფლიო ჩემპიონი — ვიქტორ კლიმოვი, იგორ სუმიკოვი, ვასილი ქდანოვი და ასიატ საიტოვი.

შემდგომ, 29-ე ტურში, საქართველო გუნდები ისვენებენ. 1 სექტემბერს, 30-ე ტურში „დინამო“ და „გურია“ ბათუმში ხვდებიან ერთმანეთს.

გათამაშების ცხრილი

მდგომარეობა 27 აგვისტოსთვის

თ.	მ.	ფ.	წ.	ბ.	ქ.	
„პამირი“	27	17	8	2	51-23	42
ცსკა	27	13	8	6	37-20	34
„დინა“ სტ.	27	13	7	7	38-26	33
„გურია“	27	14	4	9	41-29	32
„ფაბრიკა“	27	12	8	7	35-25	32
„როტორი“	26	14	3	9	44-26	31

საპროტაპოს პირველობა

27 და 28 აგვისტოს გაიმართა საქართველოს საფეხბურთო ჩემპიონატის 25-ე ტურის შეხვედრები: „დინამო“ (გაგრა) — „საბოგნო“ (თერჯოლა), „სქური“ (წალენჯიხა) — „მანდელური“ (ბოლნისი), „სალონი“ (გაგრა) — „დინამო“ (ზუგდიდი), „ქართლი“ (ჭორის რაიონი) — „დურუჯი“ (ყვარელი), „მეტალურგი“ (რუსთავი) — „მეზახტი“ (ტყეხული), „ს. კვარაცხელია, რ. ფარცვაია, კ. წულაია“ (ზუგდიდი), „არაზი“ (მცხეთა) — „სამეგრელო“ (ხოროწყვი), „მეზახტი“ (ტყეხული), „არაზი“ (მცხეთა) — „სამეგრელო“ (ხოროწყვი), „ამირანი“ (ოჩამჩირე) — „იგორი“ (ხაშური), „შარდევანი“ (წყალტუბო) — „ზახტორნი“ (ხმობი), „კოლხეთი“ (ხობი) — „სპარტაკი“ (ცხინვალი), „გურისი“ (ცხაია) — „სულორი“ (განი), ფეხბურთელების ინსტიტუტი (თბილისი) — „მალარელი“ (ჭიათურა).

მსაჯთა რეზიტი

27-28 აპრილს „დინამო“ (გაგრა) — „საბოგნო“ (თერჯოლა), ვ. ეჯიბია, ი. შამაგინიძე, რ. ვერულაშვილი (თბილისი), „სქური“ (წალენჯიხა) —

რესპუბლიკის თასზე

25 აპრილს თბილისის „ლოკომოტივის“ სტადიონზე გაიმართა საქართველოს საფეხბურთო თასის ნახევარფინალური პირველი მატჩი ბოლნისის „მანდელურმა“ დიდი ანგარიშით 3:0 დაამარცხა რუსთავის „მეტალისტი“, გამარჯვებულთაგან ბურთები გაიტანეს ბეს. უგულავამ და ჯავაღოვი-2. მეორე შეხვედრაში წყალტუბოს

„გეოლოგი“ 27 12 4 11 33-35 28
„დაუგავა“ 26 11 6 9 38-30 28
„როსტელ.“ 26 11 6 9 38-37 28
სსკ რ. 26 11 6 9 33-35 28
სსკ „კარპ.“ 26 11 5 10 37-23 27
„ტაგირა“ 27 8 10 9 38-24 26
„სპარტაკი“ 27 10 5 12 40-43 25
„კოტაიკი“ 27 10 5 12 35-53 25
„მინიკი“ 27 9 7 11 29-31 25
„დინა“ ბ. 27 10 3 14 24-31 23
„კულუბასი“ 27 6 11 10 19-28 23
„მეტალურ.“ 27 8 6 13 20-21 22
„ზარია“ 26 7 7 12 32-36 21
„ყუზბანი“ 27 7 5 15 24-41 19
„კოლოსი“ 27 6 6 15 20-37 18
„ზევზა“ 27 5 8 14 23-51 18

„მანდელური“ (ბოლნისი), ჯ. წერეთელი, გ. შავგულიძე, ა. დათიაშვილი (რუსთავი), „სალონი“ (გაგრა) — „დინამო“ (ზუგდიდი). ი. გობრომძე, თ. კვაია, ვ. წულუკიძე (ფოთი), „ქართლი“ (ჭორის რაიონი) — „დურუჯი“ (ყვარელი), თ. ლორთქიფანიძე, ო. გუნდაძე, მ. შალაღრაძე (თბილისი), „მეტალურგი“ (რუსთავი) — „მეზახტი“ (ტყეხული), ს. კვარაცხელია, რ. ფარცვაია, კ. წულაია (ზუგდიდი), „არაზი“ (მცხეთა) — „სამეგრელო“ (ხოროწყვი), დ. გავნიძე, თ. სოფროშვილი, ა. წერეთელი (თბილისი), „იგორი“ (ხაშური) — „ამირანი“ (ოჩამჩირე), ა. კვაბიძე (მხარაძე), მ. მირცხულავა, გ. გვიჩია (ლანჩხუთი), „შარდევანი“ (წყალტუბო) — „ზახტორნი“ (ხმობი), ო. გავა, ვ. ტორიანი და თ. საშხარაძე (სოხუმი), „სპარტაკი“ (ცხინვალი) — „კოლხეთი“ (ხობი), ე. სილაგავა, ა. შილაგავა, გ. ხეჩუაშვილი (თბილისი), „გურისი“ (ცხაია) — „სულორი“ (განი), ს. პრავიცი, თ. ჩიქოვანი, ა. ამინა (გაგრა), ფეხბურთელების ინსტიტუტი (თბილისი) — „მალარელი“ (ჭიათურა), ვ. ეჯიბია, ნ. ბიძინაშვილი, რ. ვერულაშვილი (თბილისი).

„შარდევანი“ დაამარცხა ზუგდიდის „დინამო“ — 3:2. ამ საინტერესო ბრძოლაში წყალტუბოელთაგან ბურთები გაიტანეს წიქარიშვილმა და სევანძე-2, ხოლო ზუგდიდელთაგან — ტბუბაძე და თუთუბიძე. ფინალურ შეხვედრა „ლოკომოტივის“ სტადიონზე შედგება 31 აგვისტოს. დასაწყისი 18 საათზე.

გაღნიერი შინალი

(დასასრული)

— 4X100 მეტრზე ჩვენი გუნდის შესაძლებლობები, ცხადია, ნაკლებად ფასდება.

ისევე ამოტივტივდა საბედისწერო თემა — მაიამ უნდა დაიწყოს ვარჯიში 400 მეტრზე რბენაში, რათა მოხვდეს ესტაფეტის გუნდში და სეულში გამგზავრების უფლება მოიპოვოს.

დაეუფლოთ ყური აზარაშვილის პირად მწვრთნელს ევგენი გაგუას, რომლის პასუხზეც ბევრი რამ იყო დამოკიდებული.

„მაიას 400 მეტრზე გადასვლის წინადადება რომის მსოფლიო ჩემპიონატის დამთავრების შემდეგ მოსცეს, იგი მოვიდა ჩემთან და რჩევა მთხოვა, თანაც დაამატა — გარანტიას მაძლევს, რომ ესტაფეტის გუნდში მოხვდებით. წარმოიდგინეთ ჩემი მდგომარეობა. რა

უნდა მერჩია მისთვის, როცა ოლიმპიადებზე გამგზავრებისა, და თუ არ ვცდები, მედლის მიღების გარანტიასაც აძლევდნენ? მე ეკვი არ შეპარებოდა იმაში, რომ მაია 400 მეტრზეც კარგად ირბენდა, მაგრამ საამისოდ დრო იყო საჭირო. ამიტომ ასე ვუბნახე:

— „შენ მრავალი წელია სპრინტში ვარჯიშობ და ოლიმპიადებზე ამ გზით უნდა წასულიყავი. მაგრამ ვინაიდან სხვა ვარიანტს ვთავაზობ, გადაწყვეტილება ალბათ შენ თავად უნდა მიიღო. მაგრამ იცოდეთ 400 მეტრზე რბენის სპეციალისტი მე არა ვარ. მოგხდება ნაკრებში მეცადინეობა. ოღონდ ისე არ მოხდეს, რომ ეს ადგილიც დაკარგო.“

ევგენი გაგუას ცალკე საბჭოთა კავშირის მძლეოსანთა ნაკრების მთავარი მწვრთნელი იგორ ტეროვანისაინც ესაუბრა ტელეფონით, იქნებ ღირს ასეთ ექსპერიმენტზე წასვლა. ნაკრების მწვრთნელისთვის ეს მართლაც მხოლოდ ექსპერიმენტი იყო, დიან, ექსპერიმენტი და სხვა არაფერი. ივარგებდა მაია 400 მეტრზე? დაუყენებდნენ გუნდში, არა და საბჭოშიც იქნებოდა. ნაკრების ინტერესები მითხოვს ასეთ ექსპერიმენტს. ყოველ შემთხვევაში ტეროვანისაინი არაფერს კარგავდა, რესპუბლიკას კი ერთი შესანიშნავი სპრინტერი საერთოდ შეიძლება დაეკარგა.

ისევე მწვრთნელს მოეუბნათ: „მაია ამ წინადადებაზე ბოლოს და ბოლოს დათანხმდა, ვე ვარჯიშობდი, რომ შეცდომას ვუშვებდი, მაგრამ არ დამიჯერეს. მაიამ სახეობის შეცვლაზე ოფიციალური საწყობა მიიღო.“

1987 წლის შემოდგომა, ზამთარი და გაზაფხული აზარაშვილი ახალ დისტანციაზე ვარჯიშობდა, მაგრამ მწვრთნელი მართალი გამოდგა. სპორტმსახური დრო არ იყო. ტალინის საკავშირო ჩემპიონატში მაია ახალ რეაქციას 400 მეტრზე რბენის ფინალში მოხაზილობის უფლება ვერ

მოიპოვა. მაშინდა მიხვდნენ, რომ ისევე შეცდომა მოუვიდათ და რომ მაია ამ ახალ ამბულაში ნაკრებს არ გამოადგებოდა.

სხვა მის დღეობზე უსათუოდ დაყრილი ფარსხაოს. მაგრამ მაიას ჩინის ნებისყოფა და მტკიცე ნერვები აღმოაჩნდა. იგი ისევე დაუბრუნდა სპრინტს, თავის მწვრთნელს და გაათქვამული ენერჯით დაიწყო რბენა. ვინ შეიძლება იცნობდეს სპორტსმენს საკუთარ მწვრთნელზე უკეთესად? ცხადია, არავინ. გაგუას სწამდა მაიას, ეკვი არ ეპარებოდა იმაში, რომ იგი ბუნებით დაჯილდოებული სპრინტერია და რომ ამ მძიმე ტრავმას ვეუკუტრად გადაიტანდა.

და გადაიტანა კიდევ, თანაც როგორ? ამ ცოტა ხნის წინათ კიევში გამართულ საკავშირო უნივერსიადზე მაიამ ორივე სპრინტერული დისტანცია მოიგო, თანაც 200 მეტრზე, საბჭოთა მძლეოსანობის ისტორიაში მეორე შედეგი აჩვენა — 22,24. აი, სად გამართლდა მწვრთნელის სიტყვები — ოლიმპიადის საგზური უსათუოდ სპრინტში, უნდა

მოეცესო. მაგრამ ხომ შეიძლება ექსპერიმენტი უფრო ტრავიკულად დამთავრებულიყო?

ევგენი გაგუას თითქოს თავისი იდეა გილზე დადგა მათი ოლიმპიური გუნდის წევრად, მაგრამ მან შეორე ესტაფეტის (4X100 მეტრზე) გუნდში მოხვედრისთვის უნდა იზრძოლოს. მაიას ძირითად სახეობაში (200 მეტრზე რბენა) ოლიმპიურ პრიზიორთა შორის მოხვედრა გაუჭირდება, ვინაიდან მსოფლიოში ბევრია უმაღლესი კლასის სპრინტერი, ესტაფეტაში კი საბჭოთა ნაკრები რაღაც მანსებს მაინც იზარჩუნებს. ამიტომ აზარაშვილის მიზანი ამჯერად სწორედ ესტაფეტის გუნდში მოხვედრაა.

ჩამდენი დრო დიკარგა ფუტკად, რამდენი სტრესის გადატანა მოუხდათ მწვრთნელსა და სპორტსმენს, მაგრამ კარგია, რომ ყველაფერი ასე კეთილად დასრულდა. ამ ამაღს აწი ვეღარც შეასწორებ და ვეღარც შეაღამებ. ასეთ შემთხვევებზე მხოლოდ უნდა ვისწავლოთ.

ნოზარ გაგუაშვილი.

„უ-შუს ასაკის არ ეუინია“

(დასასრული)

ქორულის ინსტიტუტში მოხერხეს, რომ ჩემს ორგანიზმში მოხდა კანმრთელობის აპაროტინგის კომპენსაცია. ექიმები ისე მიყურებდნენ, როგორც რაღაც სასწაულს. არადა, არავითარი სასწაული არ ყოფილა. იყო მხოლოდ შეუბოვარი მუშაობა საკუთარ თავზე, იყო ბრძოლა სატკივართან, ხანგრძლივი, დაძაბული ბრძოლა, რომელიც ნებისყოფის და ძალის მაქსიმალურ კონცენტრაციას მოითხოვდა. მერე კარატეს ბუმი დაიწყო. უ-შუს შემდეგ ამ ვაზოტიკური კიდაობის ხერხების დაუფლება ძნელი არ იყო. მათ შორის ბევრია საერთო. მაგრამ, თუ კარატისტი გონებაში მეტოქეს წარმოიდგენს, მის პირისპირ დგას და მისთან ბრძოლაში იყენებს ტექნიკას, ჩინურ ტანვარჯიშში შენი მეტოქე შენ თავად ხარ, შენი ნაყოფიანებები, შენი მანკიერება თუ ავადმყოფობა. მე კარატეს მოვკიდე ხელი და ჩვენი, დაღესტნური სკოლა ერთ-ერთი საუკეთესო განსა საბჭოთა კავშირში. საკმარისია იტყვას, რომ ჩვენ ადვზარდით საკავშირო პირველობათა 50-მდე ჩემპიონი და პრიზიორი, ორჯერ მოვიგეთ ქვეყნის გუნდური ჩემპიონატი. მე დაღესტნისა და რუსეთის ნაკრები გუნდების უფროსი მწვრთნელი ვიყავი.

ძალიან ბევრი პირადი საზრუნავი და ვეგმა მქონდა. მაგრამ ერთ დღეს ჩემი თანასოფელი მოვიდა, შეილზე შემომჩივლა, ხელში ვეღარ ვიჭერ, დაიღუბება ბიჭო. ის ბიჭი მოწაფედ ავიყვანე. საშინელი ბულოვანი ვინმე იყო, მაგრამ ძალიან მალე გამოიწვრდა. ასე ვახიანაბი გაივიცე ერთ-ერთი პირველი სტუდენტი. ახლა არმიაშია. მწერს, აუცილებლად მხატვარი გამოვალი... ამასობაში თანდათან მოუხშირეს მშობლებმა ჩემთან სიახრულს, — შეიღების მოწაფედ აყვანას მხოლოდნენ. უარს ვერავის ვუბნებოდი. მოხვდებოდა ვერ მოვახსნარი, რომ ჯგუფიც შეიკრიბა, ოცი კაცი. ეს ამბავი 1984 წელს იყო. „ვაგონის“ ვარშემო მოედანი გავეწმინდეთ და წვრთნა-მეცადინეობას შევუდგით.

მოლიციანმა გვაკითხვანდნენ, რატომ დაიწყეთ ისევ კარატეში ვარჯიში. მე ვუხსნიდი, ვუჩვენებდი კიდევ, რომ ეს კარატე კი არა, ჩინური ტანვარჯიში იყო, რომ ბიჭებს იგი პაერვიით სჭირდებოდათ... თავდაპირველად არ სჯეროდათ ჩვენი, მაგრამ ბოლოს და ბოლოს ჩამოგვეხსნენ.

შევიტყვე, რომ აულიდან 26 ბიჭი ციხეში იქდა. თავზარი დამეცა. როგორ მოხდა ეს? ვის უნდა დამბრალდეს 26 ადამიანის ბედის დამახინჯება? ვხადვდი, ხელისუფლება ფაქტიურად არაფერს აკეთებს, რომ ახალგაზრდების თავისუფალი დროის საქმე როგორღაც მოგვაროს. ისინიც დაეცევიან ქუჩებში, ტუჩებს ჩხუბსა და აყალბაყალს, მერე კი, ცხადია, ციხეშიც ხვდებიან. მისიციის მუშაკები ბევრ მოზარდს ისე უყურებენ, როგორც პოტენციურ დამნაშავეს. განა შეიძლება ამას შეურთოდე? მე მივხვდი, რომ ჩვენი სტუდია აუცილებლად უნდა არსებობდეს, იგი შემდგომშიც უნდა განვითარდეს.

ნეტა განახათ, რა სისარულით მეცადინებენ ახალგაზრდები, რა ინტერესით და მონღობებით ეუფლებიან ტანვარჯიშის სიბრძნით სავეკომბლეტებს. უშუალოდ ლაპარაკს მათთან ვეღარ ვაკონტაქტობ. ვა კი არა, უხეში სიტყვის თქმის უფლებასაც არ აძლევენ თავს. ხატვა და იწყეს (ჩემთან მეცადინეობით ელემენტარულ ჩვენებს იძენენ), ლექსებსაც კი წერენ. რამდენიმე გამაფრთხილებელი მოეწყო ჩემი შეგარდების ნამუშევრებისა.

მალე ჩვენი სტუდიის ამბავი გახმაურდა. მასზე ლაპარაკი დაიწყო. ქვეყნის ყველა კუთხიდან ჩამოდითონდნენ, ზოგი ერთ-ორ დღეს რჩებოდა, ზოგი — თვეებით. „ვაგონის“ არგვლივ კარგების მთელი ქალაქი წამოიპარა. ჩამოსულთა შორის ბევრი ხეიბარი და ავადმყოფი. რითაც შემიძლია, ვვებმარე. ყლადრივინ ჩამოვიდა ოცდაათი წლის ბიჭი, რომელსაც თავის ქალი

ლის ტრავმა ჰქონდა გადატანილი. ჩამოვიდა, — ნორმალურად ვერ ლაპარაკობდა, ორიენტირებაც უჭირდა, აზროვნებაც, შეხედულებული რეაქცია ჰქონდა. მე ვის ვარჯიშობა სარეაბილიტაციო კომპლექსი შევაწყველე. ნახეთ ახლა ეს კბაბუკი, გაიცანით და თავად დარწმუნდებით, რომ მისი სატკივარი უკალოდ გაქრა. ეს მოხდა სულ რაღაც ერთი წლის მანძილზე სისტემატური, ყოველდღიური ვარჯიშის შედეგად.

უ-შუს უნდა განვავითაროთ — ეს უდავოა. მაგრამ ვინ უნდა მოქედოს ამ საქმეს ხელი? ცხადია, სპორტკომიტეტებმა ადგილებზე, მათ კი მთელი ძალები დიდ სპორტში ჰყავთ გადასროლილი. მაგრამ დიდი სპორტი ხომ მხოლოდ ერთეულების ხვედრია, მასამ რალა ქნას? შეიხედეთ ჩვენს სტადიონებზე, სპორტულ მოედნებზე. ბაზები უმეტესად ცარიელია, განა ეს ნორმალური ვითარებაა? განა სწორია ის,

დასასმარებლად მოეუბნობთ არა რაღაც არამეცნიერ ძალებს, არამედ თვით ცნობიერებას, ინტელექტს, რომლის სრულყოფის პროცესიც დაუსრულებლად შეიძლება გაგრძელდეს. აი, ამ ტანვარჯიშის მთელი სიბრძნე შედეგი კი მუდამ ერთია: ჩინებული გუნება-განწყობილება, მაღალი შრომისუნარიანობა, დღევრძელობა.

ახლანს სტუდიაში ნამდვილი ზეიმი გვექონდა: ბუნიაქსელებმა ვადმოგვეცეს მთელი სპორტული კომპლექსი. სადაც მოეწყობა საბჭოთა კავშირში პირველი სახეით და მხედრულ ხელოვნებათა სკოლა. მსურველებს მივდივით შეუზღუდავად, მიუხედავად სქესისა და ასაკისა. მეცადინეობის მეთოდთა უკვე დამუშავებულია. მოვიწვიეთ სპეციალისტები. იმედი მაქვს, ეს სკოლა ბევრ სარგებლობას და სიკეთეს მოიტანს.

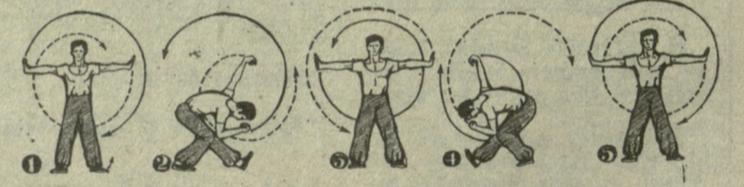
დილით ფიზიკური ვარჯიშების შესრულებისას თითქმის მუდამ მექანიკურად ვკეთებთ მოძრაობებს. ამ დროს აზრი აქეთ-იქით დახტის, უურადდება გაფანტულია. ამიტომ ეფექტის მისაღწევად საჭიროა დიდი ძალა და დრო, ერთი და იმავე მოძრაობების უფავლაჯვრე გამეორება. მკითხველს ვთავაზობთ უ-შუს კომპლექსის უმარტივეს ვარჯიშს — „იდაყვით მუხლის შეხებას“. ჩვეულებრივი ვარჯიშისაგან განსხვავებით, აქ მოძრაობები ვააზრებულად ხრულდება. უურადდება კონცენტრირებული უნდა იყოს შეხასრულებელ ვარჯიშზე. თითქმის გონების თვლით უნდა ვხედავდეთ ჩვენს ჩონჩხს. ტემპი სწრაფი არ უნდა იყოს. ყოველი მოძრაობით სწავლობთ საკუთარ თავს და ამაში თქვენი პირველი შემწე, პირველი მასწავლებელი თქვენი ცნობიერებაა.

1. ხაწყისი მდგომარეობა — დადებით სწორად, ფეხები — მხრების სივანზე, მკლავები განზე გამართო, ხელისგულები თქვენსკენ გადახარეთ, თითქმის ზევით ასწიეთ. შებრუნდით კორპუსით მარცხნივ ქუხლებზე, მარცხენა ფეხის წვერი მაღლა ასწიეთ. ერთდროულად მაღლა ასწიეთ მარჯვენა ხელიც, მარცხენა კი დაბლა დაუშვიეთ (იდაყვები არ მოხაროთ).

მარჯვენა ხელი მოხარეთ იდაყვიში, მუკრ შეკარით, დახარეთ, ჩაქვით მარჯვენა ფეხზე და მარჯვენა იდაყვით მისწვდით მარცხენა მუხლს. ამ დროს მარცხენა ხელი განაგრძობს მოძრაობას მაღლა, მაქსიმალურ წერტილამდე. მარცხენა ხელის მტევანი მოხრილია. დახრიხას მოძრაობა ხრულდება ამოსუნთქვით.

2. დაუბრუნდით ხაწყის მდგომარეობას და გაიმეორეთ ყოველივე ეს მეორე მხარეს. ვარჯიში შეასრულეთ ნელა. თანდათან ტემპი შეიძლება გაიზარდოს.

ნახატები მუსეინ მაგამაევისა. „სოციალისტიკისკაია ინდუსტრია“ № 188 (5779).

„სპორტლოტო“

სპორტლოტო ლატარების მთავარმა სამმართველომ შეაჯამა შედეგები „სპორტლოტოს“ მორიგი, 34-ე ტირაჟებისა, რომლებიც 21 აგვისტოს გამოირთა.

„სპორტლოტო № 45“-დან: გაიყიდა 1391125 ბარათი.

ექვსი ციფრი ვარჯიშის გამოცნობა, ხუთი ციფრის გამოცნობისთვის (22 ბარათი) მოგება 2118 მანეთია, ოთხისთვის (1396) — 44, სამისთვის (25161) — 4.

„სპორტლოტო № 36“-დან: გაიყიდა 14061122 ბარათი.

ხუთი ციფრის გამოცნობისთვის (25 ბარათი) მოგება 10000 მანეთია, ოთხისთვის (4085) — 164, სამისთვის (148471) — 8.

მოგებული თანხა გაიყიდა 5 სექტემბერიდან 5 ოქტომბრის ჩათვლით.

სპორტულ ბაზეზზე

შეხვედრა. 28 აგვისტო. მაულ-კაველოს სტადიონი. საქართველოს პირველობა I ჯგუფის გუნდებს შორის. ფიზკულტურის ინსტიტუტი (თბილისი) — „მალაროელი“ (ქიათურა). დასაწყისი 18 საათზე.

შეხვედრა. 30 აგვისტო. საკავშირო პირველობა II ლიგის IX ზონის გუნდებს შორის. გ. დიმიტროვის სახ. საავიაციო ქარხნის სტადიონი. „შეგარდენი“ (საბ. თბილისი) — „ტორპედო“ (ქუთაისი). დასაწყისი 18 საათზე.

რედაქტორი

თ. ბაჩიკილაძე.

3. ი. ლენინის სახელობის „დინამოს“ სტადიონის დირაქციონა ა. ვ. 1 სექტემბრიდან ძველი ახალი მხარვეზებს სამარჯვროდ გიფხვით ხამაჯანსაღებლად გაუფხვით.

მეცადინეობები ჩატარდება შედეგად სახეობებში: საერთო ფიზიკურ მომზადებაში (ცენტრალურ სარბიელზე); ცულვაში — კვირა დღეებით, ბავშვებისათვის (11 წლის და უფროსი ასაკის); ათლეტიკაში, დილის და საღამოს საათებში; სამპობო; რიტმულ ტანვარჯიშში. ცნობილი საათის მიმართით მისამართით: ვ. ი. ლენინის სახელობის „დინამოს“ სტადიონი. ავ. წერეთლის პროსპექტი № 2. ტელეფონები: 95-03-76; საცურაო აუზი 95-04-56.

საფეხბურთო სკოლა ინვაპს

თბილისის 35-ე სპეციალიზებული საფეხბურთო სკოლა აცხადებს მოსწავლეობა მიღებას 1976-81 და 82 წლებში დაბადებულ ნორჩ ფეხბურთელებისთვის. მიღება წარმოებს ყოველდღე 10-დან 12 საათამდე და 3-დან 5 საათამდე. სკოლის მისამართია: გავლარაძის ქუჩა № 196.